

מועד קטן כה. (שורה 5 ברחבות) עד כה: (שורה אחרונה)

ביאורים

חליצה – אישה שהתאלמנה מבעלה ללא ילדים נשאת קשורה עדיין למשפחת המת. ניתן להשתחרר ממצב מיוחד זה (הקרוי זיקה) בשני דרכים: **דרך אחת**: להעמיק את הזיקה - על ידי כך שאחד מאחי הנפטר ייבם אותה (יקח אותה לאישה ע"י ביאה). **דרך שניה**: להשתחרר מהזיקה - על ידי כך שהיא תחלוץ לאחד מאחי הנפטר. כדי לחלוץ - צריך רגל. אם אין לאחי הנפטר רגלים או שרגליהם הפוכות לא ניתן לחלוץ. (ואם הם או היא אינם רוצים להתחתן חייבם לייבם אותה ואז לגרש אותה).

אסור לישב על מיטה שספר תורה מונח עליה.

ולכן:

- רב חסדא לא נתן להניח ס"ת על מטתו של רב הונא לאחר מותו.
- ר' יצחק לא נתן להניח ס"ת על מטתו של רב חסדא לאחר מותו.
- כשרב הונא רצה לשבת על מטה שס"ת היה מונח עליה, הוא הזיז את הס"ת למקום אחר.

כבודו של חכם שנפטר:

- להוציאו דרך פתח הבית דוקא ולא לשלשל מטתו דרך הגג.
- לא להסירו מהמטה הראשונה שהונח עליה.

הספד ר' אבא על רב הונא:

ראוי היה שתשרה עליו שכינה, אלא שהיה בבבל.

אמנם יחזקאל הנביא התנבא בחו"ל אבל זה היה באופן חד פעמי. (וראה עוד ברש"י)

ברייתא

ארון עם המת העובר ממקום למקום:

רק אם שלדו קיימת: עומדים עליו בשורה, ואומרים ברכת אבלים ותנחומי אבלים.

ולכן היו אמוראים שלא יצאו לקראת ארונו של ר' הונא כיוון שחשבו ששלדו לא קיימת.

על רבו המובהק שלימדו את רוב חכמתו: 'יושב שבעה' יום אחד. (ומקצת היום ככולו)

מיתת חכמים משפיעה על העולם כולו – אפילו מבחינה פיזית.

תופעות 'טבע' שקרו במיתת החכמים הבאים:

- רבי אבהו: ירדו מים מעמודי קיסרי (כאילו היו בוכים עליו).
- ר' יוסי: שפעו מרזבי צפורי דם.
- ר' יעקב: נראו הכוכבים ביום.
- ר' אסי: נעקרו כל האילנות.
- ר' חייא: ירדו אבנים של אש מהרקיע.
- ר' מנחם ברבי סימאי: פרצופי הצלמים נימוחו.
- ר' תנחום בר חייא: נתקצצו כל האנדרטות.
- ר' אלישיב: התרבו הגנבים מאוד.
- רב המנונא: ירדו אבני ברד מהרקיע.
- רבה ורב יוסף: נשברו גשרי פרת.
- אב"י ורבא: נשברו גשרי דגלת.
- ר' משרשיא: גדלו קוצים בדקלים.